REPUBLIKA HRVATSKA
534 - MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

Primljeno: 09-11-2026	
Klasifikacijska oznaka	Ustrojbena jedinica
	03
Urudžbeni broj	Prilozi / Vrijednost

Galović Marija

Pošiljatelj: PBSVI Mailbox <pbsvi@pbsvi.hr>
Poslano: 7. studenog 2026. 13:43
Primatelj: PISARNICA
Kopija: Dr. Majda Grah
Predmet: Dopis-opis događaja u Klinici za psihijatriju Sveti Ivan od 21.10.2026. g.
Privici: Dopis Ministarstvo zdravstva-događaj 21.10.2026.g.pdf

Poštovani,

u privitku dostavljamo opis događaja u Klinici za psihijatriju Sveti Ivan od 21.10.2026. g.

S poštovanjem,

Doc. prim. dr. sc. Majda Grah, dr. med.,
subspecijalist psihoterapije
Ravnateljica Klinike za psihijatriju Sveti Ivan

Klinika za psihijatriju Sveti Ivan
Jankomir 11, Zagreb
Tel: +385 1 343 0020
Fax: +385 1 379 4116
Email: majda.grah@pbsvi.hr

4222576	REPUBLIKA HRVATSKA Ministarstvo zdravstva	
Primljeno:	09.11.2026 09:48:46	
Klasifikacijska oznaka:		Org. jed.
052-02/26-02/810		534-08-1-2;
Urudžbeni broj	Prilozi	Vrijednost
381-26-03	0	-

KLINIKA ZA PSIHIJATRIJU SVETI IVAN
UNIVERSITY PSYCHIATRIC HOSPITAL SVETI IVAN
www.pbsvi.hr
Jankomir 11, p.p. 68, 10090 Zagreb, Republika Hrvatska
OIB: 39696562783, Matični broj: 03217906, IBAN: HR1924020061100958513
Tel. +385 13430000
Faks +385 13794125
E-mail pbsvi@pbsvi.hr

URBROJ: 01–4094/26
Zagreb, 7. studenog 2026.

Ministarstvo zdravstva Republike Hrvatske

Samostalni sektor za inspekcije u zdravstvu

Ksaver 200a, Zagreb

pisarnica@miz.hr

Predmet: Opis događaja od dana 21.10.2026. g. u Klinici za psihijatriju Sveti Ivan

Ovim putem obavještavamo vas o događaju koji se dogodio dana 21. listopada 2026. g. u Klinici za psihijatriju Sveti Ivan, a za koji smatramo da trebate imati saznanja.

Dana 21. listopada 2026. g. oko 14.30 u Kliniku za psihijatriju Sveti Ivan na hitan psihijatrijski pregled u pratnji djelatnika VII. Policijske postaje kolima HMP-a dovezen je pacijent u dekompenziranom psihičkom stanju. Pacijent nije bio sputan lisicama niti pretražen, iako je bio evidentno prijeteći, izrazito napet, verbalno agresivan i nesuradljiv. U pratnji je bilo dvoje policijskih djelatnika koji su na molbu osoblja da sudjeluju u procesu prijma na način da osiguraju ostale pacijente, osoblje i osobe koje su bile u blizini, od potencijalno izrazito rizičnog i agresivnog pacijenta, odbili pružiti pomoć zdravstvenom osoblju, suprotno Naputku o postupanju policije u dovođenju osobe s duševnim smetnjama u psihijatrijsku ustanovu, članak 4. Napustili su prostore Klinike, a pacijent je u nastavku postao još nesuradljiviji usprkos deeskalacijskim metodama, dugotrajnim pregovorima i nastojanjima službe da ga umire, pristupe mu radi potrebe primjene farmakoterapije te odvedu na odjel. U nastavku su pozvani djelatnici nadležne II. Policijske postaje. Tri pridošla policijska djelatnika također nisu pomogli zbrinuti osobu koja je i dalje bila prijeteća. Liječničkim deeskalacijskim metodama pacijent je uspio predati bokser i metalni predmet koji je imao kod sebe, ali mu i dalje nitko nije mogao pristupiti radi jasno izraženog verbalnog prijetećeg ponašanja. Na molbu da se pozove Interventna jedinica djelatnici su u konzultaciji s nadležnima izjavili da to nije potrebno. Zbog ovakvih okolnosti prijam pacijenta trajao je više od dva sata, a njegovoj potencijalnoj agresivnoj eskalaciji je bilo izloženo puno zdravstvenih djelatnika i pacijenata, te smo situaciju okvalificirali iznimno opasnom.

Dolaskom pacijenta i dežurnih medicinskih sestara i tehničara iz hitne prijamne ambulante u pratnji dva policajca u predvorje Odjela XI. A policajci su otišli. U predvorju je bilo sedam

medicinskih tehničara. O svemu je telefonski obaviještena starija dežurna služba (dr. J.), a istovremeno je u predvorje odjela ušla i dr. Ć. R. koja je razgovarala s pacijentom o njegovom ostanku na liječenju i ulasku na odjel, što je on odbijao. Služba niti u jednom trenutku nije uspijevala prići pacijentu na siguran način kako bi ga uveli u odjel i prema potrebi humano sputali. Pacijent je govorio je o neugodnim iskustvima iz prethodnih hospitalizacija, te je navodio da zbog toga ne želi ponovno ostati na zatvorenom odjelu. Predlagao je nastavak razgovora u otvorenom prostoru i govorio da je spreman dolaziti na kontrole. Dr. Ć. R. ga je više puta nastojala mirnim razgovorom potaknuti da uđe na odjel i prihvati liječenje, ali u tome nije uspjela. Pacijent je govorio da nikome neće ništa učiniti ako ga puste, ali je iznio prijeteću izjavu u slučaju da ga pokušaju silom uvesti na odjel. Uzimajući u obzir njegovu izraženu psihomotornu napetost, tjelesnu snagu, poznate okolnosti ranijih prijma i činjenicu da je bio okružen većim brojem djelatnika, dr. Ć. je procijenila da bi pokušaj humanog sputavanja u tom trenutku mogao izazvati naglu eskalaciju i ozljeđivanje pacijenta i drugih prisutnih osoba, a bez odgovarajuće sigurnosne podrške koju bi pružili djelatnici MUP-a kojih više nije bilo u predvorju. Razgovor je završila mirno, pružila mu ruku, što je pacijent prihvatio, zahvalio se i udaljio bez fizičkog incidenta. U nastavku je razgovarala s mlađom dežurnom liječnicom (dr. Š. M.). Zajedno su telefonski kontaktirale stariju dežurnu službu. Objasnile su okolnosti pacijentova odbijanja ulaska na odjel, procjenu rizika i potrebu da se za daljnji prijam osigura policijska podrška.

Pacijent se neko vrijeme zadržavao u prostorima predvorja hitne prijamne ambulante, izlazio ispred zgrade, komunicirao s pacijentima i osobama koje su bile u blizini, I dalje neadekvatan, napet, iznosio je paranoidne ideje. Opet je ušao u prijamnu ambulantu u koju je došla osim dr. Š. M. i starija dežurna služba dr. J. koja je s pacijentom nastavila razgovor.

Pacijent je bio izraženo psihotičan, logoroičan, afektivno razdražljiv, praskav i otežano suradljiv. Pritom je pokazao metalni bokser i kliješta za stisak, koje policijski službenici nisu prethodno primijetili, dok je među ostalim sumanutim sadržajem iznosio i heteroagresivne nakane spram pripadnika muslimanske vjeroispovijesti. Zbog prijetnji i posjedovanja predmeta koji mogu poslužiti kao oružje, uz nepredvidivost njegovih reakcija, procijenjeno je da postoji ozbiljan rizik za sigurnost prisutnih te sam uz suglasnost dr. J. kontaktirala Policijsku postaju Črnomerec i zatražila asistenciju radi sigurnog provođenja prijema pacijenta. Budući da je pacijent i dalje osporavao dijagnozu, zahtijevao odlazak kući te iznosio paranoidne sadržaje i prijetnje, a policijski službenici odbili su pomoći pri smještaju pacijenta, dr. J. je nastavila razgovor s pacijentom u tijeku kojeg je postignut njegov pristanak na odlazak i prijem na Odjel integrativne psihijatrije.

Po dolasku na Muški odjel Zavoda za integrativnu psihijatriju u pratnji starije dežurne službe, medicinskih tehničara i 3 policijska službenika nastavljeni su razgovori i nastojanja da prihvati hospitalizaciju. Policijski djelatnici nisu pružali asistenciju, a u telefonskom razgovoru s nadležnim voditeljem onemogućeno im je pozivanje interventne policije.

Pacijent je i dalje izražavao otpor ostanku, ali je u pojedinim postupcima surađivao. Kako je već ranije spomenuto tijekom daljnjeg razgovora je izvadio metalni bokser iz jakne i još jedan metalni predmet, te ih je predao na pult. Tada su zdravstveni djelatnici shvatili da je pacijent doveden u bolnicu naoružan bez korištenja lisica. S vremenom je pristao primiti parenteralnu terapiju u ambulanti, a potom je na vlastiti zahtjev dobio obrok u odjelnoj kuhinji. Tijekom tog

razdoblja postupno je djelovao nešto mirnije i usporenije, iako je i dalje jasno govorio da ne želi ostati.

Nakon što su policijski službenici i starija dežurna služba otišli, na odjelu je ostala dr. Ć. R. s pacijentom i medicinskim tehničarima. Pacijent je tada ponovno iznio ozbiljne prijetnje. Rekao je da će, ako ga ne puste, nekome od osoblja uzeti karticu za otvaranje vrata te da ih neće ubiti, nego onesposobiti za rad.

Zbog tih izjava i ukupne procjene rizika dr. Ć. R. je telefonski kontaktirala mlađu dežurnu službu, obavijestila je o prijetnjama i zatražila da se pozove interventna policija radi pomoći u sigurnom zbrinjavanju. Pacijent je bio upoznat s pozivom policije i tome se nije protivio. Rekao je da mu to odgovara da ga policajci odvedu na posao koji mu počinje u 17h.

Nastavili su s razgovorom i smirivanjem pacijenta. Pristao je na mjerenje arterijskog tlaka i na prijedlog da se ono obavi u bolesničkoj sobi. Izmjerena je vrijednost približno 140/90 mmHg, a na njegov zahtjev mjerenje je ponovljeno, uz isti rezultat. U tom je trenutku djelovao manje napeto i usporenije nego ranije. Potom su medicinski tehničari pristupili humanom sputavanju pacijenta. Dr. Ć. R. je pratila postupak, te nakon što se situacija smirila, a pacijent bio humano sputan do početka djelovanja terapije, dr. Ć. R. je otišla kući. Pacijent se postupno umirio i zaspao.

Tijekom večernje vizite, dr. Š. M. pristupila Muškom odjelu Zavoda za integrativnu psihijatriju na kojem je bio smješten pacijent, u pratnji dežurnog medicinskog tehničara te susrela i dvojicu medicinskih tehničara s Odjela za alkoholizam pozvanih od strane medicinskog osoblja tada prisutnog na odjelu radi pružanja pomoći u zbrinjavanju pacijenta. Pacijenta je zatekla izrazito psihomotorno agitiranog, nemirnog, glasnog, razdražljivog i nesuradljivog. Pokušala je verbalnom deeskalacijom uspostaviti suradnju i objasniti razloge nastavljanja provedbe mjere humanog sputavanja.

Unatoč tome, pacijent je postajao sve agresivniji, pokušavao nasrnuti na osoblje, ugristi ih i odgurnuti te se snažno opirao i povlačio remenje. Zbog snažnog opiranja i povlačenja remenja ispadali su pričvrsni čepovi, koje je osoblje pokušavalo ponovno postaviti, što je otežavalo održavanje prethodno određene mjere sputavanja. Fizička snaga pacijenta i njegov intenzivan otpor otežavali su sigurno provođenje medicinskih postupaka.

Zbog neuspjeha verbalne deeskalacije i neposrednog rizika od ozljeđivanja prisutnih osoba dr. Š. M. je ordinirala intramuskularnu primjenu haloperidola, promazina i diazepama. Kako su agitacija i snažan fizički otpor trajali i nakon terapije, zatražila je pomoć još jednog medicinskog tehničara s Odjela 6 te razmatrala dodatnu dozu haloperidola i ponovnu policijsku asistenciju.

Za vrijeme dok su pozvani medicinski tehničari i medicinske sestre bili prisutni u bolesničkoj sobi s pacijentom, radi pripreme dodatne terapije uputila se u odjelnu ambulantu. Tijekom pripreme dodatne terapije, medicinska sestra obavijestila ju je da pacijent ne diše i da nema palpabilnog pulsa. Odmah se vratila u bolesničku sobu u kojoj je već bila započeta kardiopulmonalna reanimacija. Dodatna doza haloperidola nije primijenjena. Započete su kompresije prsnog koša, pribavljen je automatski vanjski defibrilator (AVD), uspostavljen venski put i započeta primjena adrenalina, uz istodobno pozivanje hitne medicinske službe na broj 194. Pri dvjema procjenama srčanog ritma nisu utvrđeni ritmovi indicirani za defibrilaciju te je reanimacija nastavljena uz osiguravanje dišnog puta supraglotičkim pomagalom i-gel,

primjenu kisika i ukupno tri ampule adrenalina do dolaska hitne medicinske službe. Po dolasku tima nastavljeno je napredno održavanje života, uz primjenu dodatnih deset ampula adrenalina, amiodarona i naloksona te tri defibrilacijska šoka. Unatoč provedenim postupcima nije uspostavljena spontana cirkulacija, a smrt pacijenta proglašena je u 21:26 sati.

O svemu me izvijestila dežurna liječnica dr. J. oko 22:25. U kasnijim razgovorima dala sam im odobrenje da prime članove obitelji koji su se došli oprostiti od preminulog uz prisutnost cijele dežurne službe i razgovor s dr. J.

22. listopada 2026. g. ujutro sam s pomoćnikom za sestrinstvo i mojom zamjenicom obišla Muški odjel Zavoda za integrativnu psihijatriju. U grupi smo razgovarali o događaju i prisutnim osjećajima. Osoblje je bilo jako potreseno, radilo se o osobama mlađe životne dobi koji nisu svjedočili ovako teškom slijedu događaja sa fatalnim završetkom. Odjel smo obišli i 23. listopada 2026., da vidimo kako se osoblje osjeća. Njih pet je bilo na bolovanju zbog izražene stresne reakcije.

Od službe smo 22. listopada 2026. g. zatražili potrebna očitovanja i ispunjene sestrinske dekurzuse, te izvještaje o incidentu. Dana 4. studenog 2026. g., u sakupljanju svih traženih očitovanja i razmišljanju kako ponovno okupiti grupu sudionika traumatskog događaja u svrhu omogućavanja suporta i dijeljenja osjećaja, a sa spoznajom da su neki od njih još na bolovanju, pa njihova očitovanja još nismo dobili, započeli smo pregledavati video zapise kamera koje su pratile tijek događaja. Tada smo uočili nepropisno, neetično i nasilno postupanje medicinskih tehničara, N. H. i M. V. u vidu kontinuiranog držanja jastuka na glavi pacijenta, prema njihovim navodima kako ih pacijent koji je kontinuirano grebao i prijetio griženjem ne bi ugrizao. Medicinski tehničari N. H. i M. L. prilikom sputavanja pacijenta primijenili su neprimjerenu, pretjeranu silu zadavši višestruke udarce u predio prsnog koša i trbuha pacijenta. Dvojici od trojice medicinskih tehničara neposredno je uručen zahtjev za očitovanje, dok smo trećeg medicinskog tehničara (koji je na bolovanju) zatražili očitovanje putem elektroničke pošte. U tijeku je postupak izvanrednog otkaza za radnike u čijem smo postupanju uočili nepravilnosti.

U Klinici je odmah po saznanju za okolnosti navedenog događaja iniciran unutarnji nadzor. O rezultatima unutarnjeg nadzora izvijestit ćemo vas u najkraćem roku.

O događaju je obaviještena policija s kojom aktivno surađujemo.

Za sva pitanja stojimo na raspolaganju.

Ravnateljica Klinike za psihijatriju Sveti Ivan
Doc. prim. dr. sc. Majda Grah, dr. med.

KLINIKA ZA PSIHIJATRIJU SVETI IVAN ZAGREB Jankomir 11 1